

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA^{1) 2)}
z dnia 2013 r.

**w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie
poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości**

Na podstawie art. 201 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

2. Rodzaje instalacji, o których mowa w ust. 1, są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem⁴⁾

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia dokonują w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/WE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str.17).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 215, poz. 1664, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 128, poz. 734, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341 oraz z 2012 r. poz. 460, 951, 1342 i 1513.

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122, poz. 1055), które na podstawie art. 27 pkt 1 ustawy z dnia2013 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.....) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia Ministra
Środowiska
z dnia.....(poz.)

RODZAJE INSTALACJI MOGĄCYCH POWODOWAĆ ZNACZNE
ZANIECZYSZCZENIE POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW PRZYRODNICZYCH
ALBO ŚRODOWISKA JAKO CAŁOŚCI

1. Instalacje do wytwarzania energii i paliw:

- 1) do spalania paliw¹⁾ o nominalnej mocy²⁾ nie mniejszej niż 50 MW;
- 2) do rafinacji ropy naftowej lub gazu;
- 3) do produkcji koksu;
- 4) do zgazowania lub upłynniania:
 - a) węgla,
 - b) paliw innych niż wymienione w lit. a, o całkowitej nominalnej mocy²⁾ nie mniejszej niż 20 MW.

2. Instalacje do produkcji i obróbki metali:

- 1) do prażenia lub spiekania rud metali w tym rudy siarczkowej;
- 2) do produkcji surówki żelaza lub stali surowej, pierwotny lub wtórny wytop, łącznie z ciągłym odlewaniem stali o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 2,5 ton na godzinę;
- 3) do obróbki stali lub stopów żelaza:
 - a) poprzez walcowanie na gorąco o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 20 ton stali na godzinę,
 - b) kuźnie z młotami o energii przekraczającej 50 kJ na młot, gdzie stosowana łączna moc cieplna przekracza 20 MW,
 - c) do nakładania powłok metalicznych z wsadem przekraczającym 2 tony wyrobów stalowych na godzinę;
- 4) do odlewania stali lub stopów żelaza o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 20 ton wytopu na dobę;
- 5) do produkcji metali nieżelaznych z rud metali, koncentratów lub surowców wtórnych w wyniku procesów metalurgicznych, chemicznych lub elektrolitycznych;
- 6) do topienia, łącznie ze stapianiem, metali nieżelaznych, w tym produktów z odzysku lub odlewania metali nieżelaznych, o zdolności produkcyjnej³⁾

przekraczającej 4 tony wytopu na dobę dla ołowiu i kadmu lub 20 ton wytopu na dobę dla pozostałych metali;

- 7) do powierzchniowej obróbki metali lub materiałów z tworzyw sztucznych z wykorzystaniem procesów elektrolitycznych lub chemicznych, gdzie całkowita pojemność wanien procesowych przekracza 30 m³.

3. Instalacje w przemyśle mineralnym:

- 1) do produkcji:
- a) klinkieru cementowego w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 500 ton na dobę lub w innych piecach o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 50 ton na dobę,
 - b) wapna w piecach o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 50 ton na dobę,
 - c) tlenku magnezu w piecach o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 50 ton na dobę;
- 2) do wytwarzania produktów z azbestu lub produktów zawierających azbest;
- 3) do produkcji szkła, w tym włókna szklanego, o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 20 ton wytopu na dobę;
- 4) do wytapiania substancji mineralnych, w tym produkcji włókien mineralnych, o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 20 ton wytopu na dobę;
- 5) do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 75 ton na dobę.

4. Instalacje w przemyśle chemicznym do wytwarzania, przy zastosowaniu procesów chemicznych lub biologicznych:

- 1) organicznych substancji chemicznych:
- a) węglowodorów,
 - b) pochodnych węglowodorów zawierających tlen, takich jak: alkohole, aldehydy, ketony, kwasy karboksylowe, estry, sole kwasów karboksylowych, etery, nadtlutki, żywice epoksydowe,
 - c) pochodnych węglowodorów zawierających azot takich jak: aminy, amidy, nitrozwiazki lub azotany, nitryle, cyjaniany, izocyjanki,
 - d) pochodnych węglowodorów zawierających fosfor,
 - e) pochodnych węglowodorów zawierających siarkę,
 - f) pochodnych węglowodorów zawierających fluorowce,
 - g) związków metaloorganicznych,

- h) tworzyw sztucznych takich jak: polimery, syntetyczne włókna polimerowe i włókna oparte na celulozie,
 - i) kauczuków syntetycznych,
 - j) barwników i pigmentów,
 - k) środków powierzchniowo czynnych,
 - l) innych niż wymienione w lit. a - k;
- 2) nieorganicznych substancji chemicznych:
- a) gazów, takich jak: amoniak, chlor lub chlorowodór, fluor lub fluorowodór, tlenki węgla, związki siarki, tlenki azotu, wodór, chlorek karbonylu,
 - b) kwasów, takich jak: chromowy, fluorowodorowy, fosforowy, azotowy, solny, siarkowy, oleum, kwasy siarkawe,
 - c) zasad, takich jak: wodorotlenek amonu, wodorotlenek potasu, wodorotlenek sodu,
 - d) soli, takich jak: chlorek amonu, chloran potasu, węglan potasu, węglan sodu, nadborany, azotan srebra,
 - e) niemetalii, tlenków metali lub innych związków nieorganicznych: krzemu, węglika wapnia, węglika krzemu,
 - f) innych niż wymienione w lit. a - e;
- 3) nawozów prostych lub złożonych na bazie fosforu, azotu lub potasu;
- 4) środków ochrony roślin lub produktów biobójczych;
- 5) produktów leczniczych lub surowców farmaceutycznych⁴⁾;
- 6) materiałów wybuchowych.

5. Instalacje w gospodarce odpadami:

- 1) do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych o zdolności przetwarzania⁵⁾ ponad 10 ton na dobę z wykorzystaniem następujących działań:
- a) obróbki biologicznej,
 - b) obróbki fizyczno-chemicznej,
 - c) sporządzania mieszanki lub mieszania przed poddaniem któremukolwiek z procesów wymienionych w punktach 1 i 2,
 - d) przepakowywania przed poddaniem któremukolwiek z procesów wymienionych w punktach 1 i 2,
 - e) regeneracji lub odzyskiwania rozpuszczalników,
 - f) recyklingu lub regeneracji materiałów nieorganicznych innych niż metale i związki metali,

- g) regeneracji kwasów lub zasad,
 - h) odzyskiwania składników stosowanych do usuwania zanieczyszczeń,
 - i) odzyskiwania składników z katalizatorów,
 - j) powtórnej rafinacji oleju lub innych sposobów ponownego wykorzystania oleju,
 - k) retencji powierzchniowej;
- 2) do termicznego przekształcania odpadów:
- a) innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania⁵⁾ ponad 3 tony na godzinę,
 - b) niebezpiecznych o zdolności przetwarzania⁵⁾ ponad 10 ton na dobę;
- 3) dla odpadów innych niż niebezpieczne z wyłączeniem działań realizowanych podczas oczyszczania ścieków komunalnych:
- a) do unieszkodliwiania, o zdolności przetwarzania⁵⁾ ponad 50 ton na dobę z wykorzystaniem następujących działań:
 - obróbki biologicznej,
 - obróbki fizyczno-chemicznej,
 - obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania,
 - obróbki żużlu i popiołów,
 - obróbki w strzępiarkach odpadów metalowych, w tym zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji i ich części,
 - b) do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania, o zdolności przetwarzania⁵⁾ ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem następujących działań:
 - obróbki biologicznej,
 - obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania,
 - obróbki żużlu i popiołów,
 - obróbki w strzępiarkach odpadów metalowych, w tym zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji i ich części,
 - c) do odzysku lub unieszkodliwiania z wykorzystaniem fermentacji beztlenowej o zdolności przetwarzania⁵⁾ nie mniejszej niż 100 ton na dobę;
- 4) do składowania odpadów, o zdolności przyjmowania⁶⁾ ponad 10 ton odpadów na dobę lub o całkowitej pojemności ponad 25 000 ton, z wyjątkiem składowisk odpadów obojętnych lub obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;

5) do magazynowania odpadów niebezpiecznych, w oczekiwaniu na działalność ujętą w punktach 1, 2b, 4 i 6, o całkowitej pojemności ponad 50 ton, z wyłączeniem wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę w miejscu ich wytworzenia; do podziemnego składowania odpadów niebezpiecznych o całkowitej pojemności ponad 50 ton.

6. Instalacje w innych rodzajach działalności:

- 1) do produkcji:
 - a) masy włóknistej z drewna lub innych materiałów włóknistych,
 - b) papieru lub tektury, o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 20 ton na dobę,
 - c) płyt drewnopochodnych: płyt o wiórach zorientowanych (OSB), płyt wiórowych lub płyt pilśniowych o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 600 m³ na dobę;
- 2) do obróbki wstępnej⁷⁾ lub barwienia włókien lub materiałów włókienniczych, o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 10 ton wyrobów gotowych na dobę;
- 3) do garbowania skór, o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 12 ton produktu końcowego na dobę;
- 4) do uboju zwierząt, o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 50 ton tusz na dobę;
- 5) do produkcji lub przetwórstwa, poza wyłącznym pakowaniem, produktów spożywczych lub paszy z przetworzonych lub nieprzetworzonych:
 - a) surowców pochodzenia zwierzęcego, innych niż wyłącznie mleko, o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 75 ton wyrobów gotowych⁸⁾ na dobę,
 - b) surowców pochodzenia roślinnego, o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 300 ton wyrobów gotowych⁸⁾ na dobę lub 600 ton wyrobów gotowych⁸⁾ na dobę, przy założeniu, że instalacja jest eksploatowana nie dłużej niż przez 90 kolejnych dni w danym roku,
 - c) surowców pochodzenia zwierzęcego i roślinnego o dobowej zdolności produkcyjnej³⁾ wyrobów gotowych⁸⁾ ponad:
 - 75 ton, jeżeli A wynosi nie mniej niż 10 lub
 - $[300 - (22,5 \times A)]$, jeżeli A jest mniejsze niż 10- gdzie „A” oznacza zawartość materiału pochodzenia zwierzęcego, w procentach wagowych, w wyrobie gotowym⁸⁾;
- 6) do obróbki i przetwórstwa mleka, o zdolności przyjmowania⁶⁾, obliczonej jako wartość średnia w stosunku do produkcji rocznej, ponad 200 ton mleka na dobę;

- 7) do unieszkodliwiania lub odzysku padłych lub ubitych zwierząt lub odpadów zwierzęcych, o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 10 ton na dobę;
- 8) do chowu lub hodowli drobiu lub świń o więcej niż:
 - a) 40 000 stanowisk dla drobiu⁹⁾,
 - b) 2 000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg,
 - c) 750 stanowisk dla macior;
- 9) do powierzchniowej obróbki¹⁰⁾ substancji, przedmiotów lub produktów z wykorzystaniem rozpuszczalników organicznych¹¹⁾, o zużyciu rozpuszczalnika ponad 150 kg na godzinę lub ponad 200 ton rocznie;
- 10) do produkcji węgla pierwiastkowego lub elektrografitu poprzez spopielenie lub grafityzację;
- 11) do wychwytywania strumieni dwutlenku węgla z instalacji objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego na użytek podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 12) do konserwacji drewna i produktów z drewna środkami chemicznymi o zdolności produkcyjnej³⁾ ponad 75 m³ na dobę, innymi niż przeznaczonymi wyłącznie do stosowania w przypadku sinizny;
- 13) do oczyszczania ścieków, z wyjątkiem oczyszczalni ścieków komunalnych, pochodzących z instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Uwaga:

Parametry tego samego rodzaju, charakteryzujące skalę działalności prowadzonej w instalacji odnoszące się do instalacji tego samego rodzaju położonych na terenie jednego zakładu, wymienione w punktach 1, 2, 3, 5.1, 5.3 a, 5.3 b, i 6 załącznika do rozporządzenia, sumuje się.

Objaśnienia:

- ¹⁾ Wszelkie stałe, płynne lub gazowe materiały palne.
- ²⁾ Ilość energii wprowadzonej w paliwie w jednostce czasu przy nominalnym obciążeniu instalacji.
- ³⁾ Największa ilość określonego wyrobu lub wyrobów, która może być wytworzona w jednostce czasu w normalnych warunkach pracy instalacji.
- ⁴⁾ W rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U z 2008r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.).
- ⁵⁾ Największa ilość określonego odpadu lub odpadów, która może być przetworzona w jednostce czasu w normalnych warunkach pracy instalacji.
- ⁶⁾ Największa ilość określonych surowców, która może być przyjmowana w jednostce czasu w normalnych warunkach pracy instalacji.
- ⁷⁾ Obróbką wstępną jest w szczególności:

- a) mycie,
- b) bielenie,
- c) merceryzacja.

⁸⁾ Dotyczy masy netto wyrobu gotowego.

⁹⁾ Następujące ptactwo:

- a) kury,
- b) kaczki,
- c) gęsi,
- d) indyki,
- e) przepiórki,
- f) perlice,
- g) strusie,
- h) inne bezgrzebieniowce
- i) gołębie,
- j) bażanty,
- k) kuropatwy,

utrzymywane w celach rozplodowych, produkcji mięsa lub jaj spożywczych lub odtworzenia zasobów ptactwa łownego.

¹⁰⁾ Powierzchniowa obróbka substancji, przedmiotów lub produktów z wykorzystaniem rozpuszczalników organicznych to w szczególności:

- a) drukowanie,
- b) pokrywanie,
- c) zdobienie,
- d) odtłuszczanie,
- e) uszczelnianie,
- f) klejenie,
- g) malowanie,
- h) czyszczenie,
- i) impregnowanie.

¹¹⁾ Lotne związki organiczne mające w temperaturze 293,15 K prężność par nie mniejszą niż 0,01 kPa, względnie posiadające analogiczną lotność w szczególnych warunkach użytkowania, które są stosowane oddzielnie lub w połączeniu z innymi substancjami i które nie podlegają przemianie chemicznej, w celu rozpuszczania surowców, produktów, materiałów odpadowych lub zanieczyszczeń, lub LZO, które są stosowane jako czynnik rozpuszczający, czynnik dyspergujący, regulator lepkości, regulator napięcia powierzchniowego, plastyfikator lub konserwant.

UZASADNIENIE

Projekt niniejszego rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 201 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.), które zobowiązuje ministra właściwego do spraw środowiska do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzajów instalacji, których funkcjonowanie ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w nich działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. Prowadzenie takich instalacji zgodnie z ustawą objęte jest obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z transpozycji dyrektywy 2010/75/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. U. UE L 334 z 17.12.2010, str.17), zwanej dalej „dyrektywą IED”, która zastąpiła dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. U. UE L 24 z 29.01.2008, str.8), zwaną dalej „dyrektywą IPPC”.

Obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122, poz. 1055), które jest zgodne z Załącznikiem I dyrektywy IPPC, nie spełnia wymogów dyrektywy IED i powinno, zgodnie z art. 80 dyrektywy IED, być do nich dostosowane w terminie do 7 stycznia 2013r.

Podstawowa zmiana wynikająca wprost z dyrektywy IED polega na wprowadzeniu na listę następujących instalacji:

- 1) do produkcji tlenku magnezu w piecach o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton na dobę,
- 2) do zgazowania lub upłynniania innych paliw niż węgiel, o całkowitej nominalnej mocy nie mniejszej niż 20 MW,
- 3) do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 3 tony na godzinę,

4) do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne, z wyłączeniem działań realizowanych podczas oczyszczaniem ścieków komunalnych, o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem następujących działań:

a) obróbki biologicznej,

b) obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania,

c) obróbki żużlu i popiołów,

d) obróbki w strzepiarkach odpadów metalowych, w tym zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji i ich części,

5) do magazynowania odpadów niebezpiecznych, w oczekiwaniu na działalność ujętą w punktach 5.1, 5.2b, 5.4 i 5.6, o całkowitej pojemności ponad 50 ton, z wyłączeniem wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę w miejscu ich wytworzenia

6) do podziemnego składowania odpadów niebezpiecznych o całkowitej pojemności ponad 50 ton,

7) do produkcji płyt drewnopochodnych: płyt o wiórach zorientowanych (OSB), płyt wiórowych lub płyt pilśniowych o zdolności produkcyjnej ponad 600 m³ na dobę,

8) do produkcji i przetwórstwa (poza wyłącznym pakowaniem) produktów spożywczych lub paszy z przetworzonych lub nieprzetworzonych surowców pochodzenia zwierzęcego i roślinnego o dobowej zdolności produkcyjnej wyrobów gotowych ponad 75 ton, jeżeli A wynosi nie mniej niż 10 lub $[300 - (22,5 \times A)]$, jeżeli A jest mniejsze niż 10, gdzie „A” oznacza zawartość materiału pochodzenia zwierzęcego, w procentach wagowych w wyrobie gotowym,

9) do wychwytywania strumieni dwutlenku węgla z instalacji objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego na użytek podziemnego składowania dwutlenku węgla,

10) do konserwacji drewna i produktów z drewna środkami chemicznymi o zdolności produkcyjnej ponad 75 m³ na dobę, innymi niż przeznaczonymi wyłącznie do stosowania w przypadku sinizny,

11) do oczyszczania ścieków, z wyjątkiem oczyszczalni ścieków komunalnych, pochodzących z instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Ponadto, zgodnie z wymaganiami dyrektywy IED lista instalacji została powiększona o instalacje do spalania paliw o nominalnej mocy równej 50MW i instalacje do produkcji substancji chemicznych przy zastosowaniu procesów biologicznych.

Biorąc pod uwagę doświadczenia zdobyte przy wdrażaniu dyrektywy IPPC, orzeczenia sądów oraz interpretacje wydane w tym zakresie przez Komisję Europejską w projekcie rozporządzenia doprecyzowano brzmienie punktów 2.2, 2.3, 2.7, 3.1 a i b, 3.5, 6.5 i 6.7 oraz pozycji 5, a w szczególności w pkt 5.1 i 5.3a wymieniono, wszystkie wymagane dyrektywą IED, rodzaje działań wykonywanych w instalacjach do odzysku i unieszkodliwiania odpadów. Ponadto instalacje do rafinacji ropy naftowej lub gazu, do produkcji koksu i do zgazowania lub upłynniania węgla zgodnie z dyrektywą IED umieszczono w pozycji 1 załącznika do przedmiotowego rozporządzenia określającego rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. Jednocześnie zmieniono brzmienie pozycji 1 i 2 załącznika do rozporządzenia w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych związanych z kwalifikowaniem instalacji do obowiązku uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Zgodnie z dyrektywą IED obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego objęte są instalacje, w których prowadzi się rodzaj działalności wymieniony w załączniku I do dyrektywy, niezależnie od branży przemysłowej, do której zakwalifikowany jest zakład na terenie którego prowadzi się taką działalność.

Projekt rozporządzenia uwzględnia wymagania dyrektywy IED w zakresie wykazu instalacji, w których prowadzona jest działalność objęta przepisami Rozdziału II dyrektywy IED. Przepisy rozporządzenia określają w istocie, które instalacje będą wymagać pozwolenia zintegrowanego. Należy zaznaczyć, że z uwagi na prawidłowy proces transpozycji całej Dyrektywy IED oraz funkcjonowanie krajowego systemu pozwoleń zintegrowanych, rozporządzenie powinno wejść w życie w tym samym terminie co projektowane zmiany do ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, które zawierają przepisy przejściowe. Określają one termin uzyskania pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie istniejących instalacji, których eksploatacja nie jest obecnie objęta tym obowiązkiem, na dzień 1 lipca 2015 r. Jednocześnie stanowią co się dzieje z dotychczas wydanymi pozwoleniami zintegrowanymi dla instalacji, które od momentu wejścia w życie rozporządzenia, nie będą objęte obowiązkiem uzyskania takiego pozwolenia.

Istotnym jest zatem, aby wejście w życie rozporządzenia nastąpiło w tym samym czasie co ustawa o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia, został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”, zgodnie z przepisami art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). Żaden z podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingską nie zgłosił zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia regulacji

Rozporządzenie określa rodzaje instalacji, których prowadzenie wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Określa tym samym grupę podmiotów, będących adresatami obowiązków wynikających z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 roku Nr 25, poz. 150, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Poś”. Wynika ono z konieczności implementowania postanowień dyrektywy 2010/75/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. U. UE L 334 z 17.12.2010, str.17), zwanej dalej „dyrektywą IED”, poprzez wprowadzenie zmian zawartych w Załączniku I dyrektywy IED.

Obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2002 r. Nr 122, poz. 1055), zgodne z Anekssem I dyrektywy Rady 96/61/WE z 24 września 1996 r. w sprawie zintegrowanego zapobiegania i ograniczania zanieczyszczeń i ich kontroli (wersja skodyfikowana Dz. U.UE L 140 z 29.01.2008, s. 8), zwanej dalej „dyrektywą IPPC”, nie spełnia jednak wymogów dyrektywy IED.

Projektowane zmiany, wynikające wprost z dyrektywy IED, dotyczą wskazania nowych rodzajów działalności przemysłowej, które zostaną objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego oraz doprecyzowanie opisu rodzajów instalacji, które już są objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, uwzględniając doświadczenia zdobyte przy wdrażaniu dyrektywy IPPC, orzeczenia sądów oraz interpretacje wydane w tym zakresie przez Komisję Europejską

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało wpływ na:

1) organy administracji właściwe do wydawania pozwoleń na wprowadzanie do środowiska substancji lub energii:

a) starostów (prezydentów miast na prawach powiatu),

b) marszałków województw (dla instalacji, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko),

c regionalnych dyrektorów ochrony środowiska (dla terenów zamkniętych),

2) odmioty gospodarcze prowadzące instalacje wymagające uzyskania pozwolenia zintegrowanego:

a) objęte już obecnie obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego – szacunkowo ok. 3400 instalacji z następujących branż: energetyka, metalurgia, ceramika, przemysł chemiczny, gospodarka odpadami oraz innych rodzajów działalności, m. in. takich jak chów i hodowla zwierząt czy produkcja papieru,

b) z nowych sektorów, dla których pozwolenia te będą wymagane w myśl zapisów dyrektywy IED – szacunkowo ok. 200 istniejących, tzn. takich, które są eksploatowane przed dniem 1 stycznia 2013 r. lub których operatorzy złożyli kompletny wniosek o pozwolenie przed tym dniem, instalacji m.in. do produkcji płyt i paneli drewnopochodnych, oczyszczalnie ścieków przemysłowych.

3. Konsultacje

W ramach konsultacji społecznych projekt został przekazany do jednostek badawczo – rozwojowych, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców, związków zawodowych oraz innych podmiotów wskazanych poniżej:

1) reprezentatywne organizacje związkowe oraz reprezentatywne organizacje pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), tj.:

a) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,

b) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,

c) Forum Związków Zawodowych,

d) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,

e) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,

f) Business Centre Club — Związek Pracodawców,

g) Związek Rzemiosła Polskiego,

- 2) Komisja Krajowa Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80”,
- 3) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność 80”,
- 4) Związek Zawodowy „Kontra”,
- 5) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 6) marszałkowie województw,
- 7) regionalni dyrektorzy ochrony środowiska,
- 8) wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska,
- 9) Instytut Ochrony Środowiska – PIB,
- 10) Krajowy Administrator Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji,
- 11) Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla,
- 12) Instytut Metali Nieżelaznych,
- 13) Instytut Metalurgii Żelaza,
- 14) Instytut Biopolimerów i Włókien Chemicznych,
- 15) Instytut Nafty i Gazu,
- 16) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 17) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
- 18) Związek Pracodawców Polska Miedź,
- 19) Stowarzyszenie Producentów Cementu,
- 20) Związek Pracodawców „Polskie Szkło”,
- 21) Krajowy Związek Pracodawców Branży Geologicznej,
- 22) Związek Pracodawców Ceramiki Budowlanej i Silikatów,
- 23) Krajowe Zrzeszenie Producentów Materiałów Budowlanych „CERBUD”
- 24) Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”,
- 25) Stowarzyszenie Producentów Wapna,
- 26) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami,
- 27) Polska Federacja Producentów Żywności,

- 28) Związek Polskich Przetwórców Mleka,
- 29) Polski Związek Producentów Pasz,
- 30) Towarzystwo Gospodarcze – Polskie Elektrownie,
- 31) Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych,
- 32) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
- 33) Izba Energetyki Przemysłowej,
- 34) Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego,
- 35) Polska Izba Druku,
- 36) Polska Izba Przemysłu Skórzanego,
- 37) Polska Izba Przemysłu Chemicznego,
- 38) Polski Klub Ekologiczny,
- 39) Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 40) Centrum Prawa Ekologicznego,
- 41) Polska Zielona Sieć,
- 42) Klub „Gaja”,
- 43) Green Cross Polska.

Zgodnie z ustawą o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt został umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz dodatkowo na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska, w zakładce „Pozwolenia zintegrowane”.

W trakcie konsultacji społecznych uwagi zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Hutnicza Izba Przemysłowo Handlowa,
- 2) Instytut Metalurgii Żelaza,
- 3) Instytut Nafty i Gazu w Krakowie,
- 4) Instytut Ochrony Środowiska-PIB,
- 5) Krajowy Administrator Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji,

- 6) Pracodawcy RP,
- 7) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy,
- 8) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku,
- 9) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach,
- 10) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie,
- 11) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elekrownie,
- 12) Marszałek Województwa Łódzkiego,
- 13) Marszałek Województwa Podkarpackiego,
- 14) Marszałek Województwa Wielkopolskiego,
- 15) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Białymstoku,
- 16) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Poznaniu,
- 17) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie,
- 18) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Warszawie,
- 19) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elekrownie,
- 20) Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów.

Zgłoszono 61 uwag, przy czym uwagi o zbliżonej treści odnoszące się do tych samych przepisów rozporządzenia potraktowano jako jedna uwaga.

W dniu 17 września 2012 r. projekt uzyskał pozytywną opinię Zespołu ds. Infrastruktury Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego (KWRiST).

Należy podkreślić, że duża część uwag zgłoszonych podczas konsultacji społecznych miała charakter porządkowy, doprecyzowujący i redakcyjny. Ponadto większość uwag, która wykraczała poza zakres nowelizacji i nie wiązała się bezpośrednio ze zmianami wynikającymi z konieczności transpozycji dyrektywy IED została odrzucona. Poniżej przedstawiono omówienie najważniejszych zmian dokonanych w projekcie.

Zgodnie z uwagą Krajowego Administratora Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji instalacje do rafinacji ropy, produkcji koksu, zgazowania lub upłynniania węgla zgodnie z zapisami dyrektywy IED zostały umieszczone w pkt. 1 załącznika. Uwzględniono szereg uwag Instytutu Metalurgii Żelaza, Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej

i Marszałka Województwa Łódzkiego dotyczących sformułowań technicznych i technologicznych znajdujących się w pkt. 2 załącznika, a także uwag Marszałka Województwa Podkarpackiego i Marszałka Województwa Łódzkiego oraz Towarzystwa Gospodarczego Polskie Elektrownie i Stowarzyszenia Forum Recyklingu Samochodów w zakresie przeredagowania i uzupełnienia zapisów pkt 5 załącznika dotyczącego gospodarki odpadami. W szczególności doprecyzowano brzmienie pkt 5.1 i 5.3a poprzez wymienienie, wszystkich wymaganych dyrektywą IED, rodzajów działań wykonywanych w instalacjach do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Uwzględniono uwagi Marszałka Województwa Wielkopolskiego, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie i Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie dotyczące pkt. 6 załącznika m.in. w zakresie zdolności produkcyjnej w branży spożywczej, wychwytywania strumieni dwutlenku węgla, usunięcia sformułowania „prowadzonych przez innego prowadzącego” w odniesieniu do oczyszczalni ścieków.

Uwzględniono uwagi Krajowego Administratora Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji, UM Województwa Podkarpackiego i Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie dotyczące brzmienia odnośników związanych z gospodarką odpadami i rozpuszczalnikami organicznymi.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, gdyż nie nakłada ono żadnych obowiązków, wskazuje tylko podmioty, które będą podlegały obowiązkowi uzyskania pozwolenia zintegrowanego, wynikającemu z art. 201 ust. 1 ustawy Poś. Skutki wprowadzenia zmian do ustawy Poś zostały oszacowane w ramach oceny skutków regulacji ustawy zmieniającej.

Należy mieć na względzie, iż zastąpienie obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2002 r. Nr 122, poz. 1055) wynika z konieczności dostosowania obowiązujących przepisów z zakresu ochrony środowiska do wymagań wynikających z dyrektywy IED.

Przepisy dyrektywy IED muszą zostać transponowane do prawa krajowego. Nie jest możliwe zastosowanie rozwiązań pozalegisacyjnych. Niewdrożenie dyrektywy IED w terminie grozi skierowaniem przez Komisję Europejską skargi do Trybunału Sprawiedliwości UE i nałożeniem na Polskę kary finansowej.

5. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wywoła niepożądanych skutków dla rynku pracy.

Wprowadzenie nowych zapisów, transponujących wymagania dyrektywy IED, spowoduje, że operatorzy ok. 200 istniejących instalacji przemysłowych zostaną zobligowani do uzyskania pozwoleń zintegrowanych do dnia 1 lipca 2015 r. Termin ten wynika z art. 82 ust. 2 dyrektywy IED i jest transponowany w przepisach przejściowych projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw. Nie przewiduje się jednak, aby miało to wpływ na zmniejszenie skali zatrudnienia. Dostosowanie do bardziej rygorystycznych wymagań będzie wiązało się koniecznością ponoszenia nakładów finansowych przez część przedsiębiorców, jednak wydatki będą rozłożone w czasie.

6. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wprowadzenie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Przedmiotowa regulacja będzie miała wpływ na warunki funkcjonowania tych przedsiębiorstw, które zostaną objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego od dnia 7 lipca 2015 r. (ok. 200 istniejących instalacji), w związku z koniecznością dostosowania instalacji do nowych wymogów ochrony środowiska. Najbardziej zagrożone koniecznością poniesienia wysokich kosztów będą te podmioty gospodarcze, które dostosowywały funkcjonowanie instalacji jedynie do minimalnych wymagań w zakresie ochrony środowiska. Znacznie mniejsze ryzyko poniesienia wysokich kosztów istnieje w przypadku podmiotów, które w ostatnich dziesięciu latach dokonały inwestycji w technologie środowiskowe i urządzenia ochronne.

W chwili obecnej brak jest danych umożliwiających oszacowanie kosztów związanych z dostosowaniem nowych branż do wymagań wynikających z dyrektywy IED. Przede wszystkim Komisja Europejska nie opracowała jeszcze dokumentów referencyjnych, a tym samym Konkluzji BAT dla instalacji do produkcji płyt i paneli drewnopochodnych

czy oczyszczalni ścieków przemysłowych, w których będą zawarte wymagania dla tych instalacji.

Jednocześnie część instalacji (głównie małych przedsiębiorców z branży ceramicznej oraz przedsiębiorców z branży odpadowej) nie będzie miało obowiązku uzyskania pozwoleń zintegrowanych, przez co w sposób istotny zmniejszą się dla nich obciążenia z tym związane.

7. Wpływ regulacji na rozwój regionalny

Wprowadzenie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Wpływ na stan środowiska

Realizacja projektowanych przepisów wpłynie pozytywnie na stan środowiska poprzez poszerzenie grupy instalacji, dla których wymagane będzie pozwolenie zintegrowane, a tym samym konieczne stanie się wprowadzenie zaawansowanych rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływania tych instalacji na środowisko. Dopuszczalne poziomy emisji określone w pozwoleniach zintegrowanych powinny być niższe niż ma to miejsce obecnie (na poziomie pozwoleń sektorowych), a co za tym idzie zmniejszy się rzeczywista emisja do środowiska. Ponadto instalacje wymagające uzyskania pozwolenia zintegrowanego muszą być eksploatowane z uwzględnieniem wymagań BAT odnoszących się, poza emisyjnością, do kwestii takich jak efektywne gospodarowanie odpadami, efektywność energetyczna, zużycie surowców oraz postępowanie po zakończeniu działalności.